

IS DAAR NOG SONDAARS OOR?

Daar is 'n aanloklike leuen in die omtrek. Dit lui soos volg: Jy moet die SONDE haat, maar die SONDAAR moet jy liefhê. Hierdie leuen se propageerders wil dan ook 'n Bybelse begronding hê vir hulle stelling. En hulle vind dit ook - hulle redeneer dat God ons mos beveel om ons naaste en Hom lief te hê soos ons self (Mark 12:33). Omdat God dus liefde vir die sondaar gebied, is dit onmoontlik dat jy die sondaar kan haat. Gevolglik word die verleidelike leuen gebore: haat net die sonde.

Maar heeltemal so logies en Bybels as wat hierdie siening wil voorkom is dit egter nie. Twee sake moet aan die orde gebring word. Ten eerste moet onder "liefhê" verstaan word wat God daarmee bedoel, en nie die wêreld nie. En tweedens moet na die gevolge vir kerk en staat gekyk word as hierdie leuens toegelaat word om te gedy.

Denkfoute

Die siening dat mens die sonde moet haat maar die sondaar moet liefhê, berus op 'n paar denkfoute. Sonde is in die Bybel nooit 'n groot, abstrakte, losstaande ding naas die mens nie. Sonde word altyd verbind aan die mensdom se oortreding teenoor God. Sonde as iets wat op homself bestaan en "van buite" die mens bedreig en beheers, is onwaar. Die Skrif leer duidelik dat die ongehoorsaamheid van die satan en sy engele in die hemel daartoe gelei het dat Adam en Eva teen God oortree het. Sonde is dus altyd ongeregtige optrede voor en teen God.

Nie los van mens

Nooit mag sonde dus verselfstandig word en van die hartsoptrede van die mens ontkoppel word nie. Mense sondig. Sonde het nie sy eie bestaan los van die skepsels en wette van God nie. Nooit mag sonde egter ook verhorisontaliseer word nie, asof net twee menslike partye teen mekaar sondig. Daar is altyd 'n derde gesigshoek - die wetlike teenwoordigheid van God. Mense sondig teen God, omdat God se wet geld. Sonde teen 'n medemens is ten eerste sonde teen God. Sonde is nie 'n normale menslike sielkundige afwyking waarvoor daar begrip en vaardighede aangeleer moet word nie. Sonde is menslike oortreding van God se bevele.

Dit is dus duidelik dat die siening om jou naaste se sondes te haat maar hom lief te hê, nie ooreenstem met wat God leer oor die liefde nie. Waar is daardie sonde wat gehaat moet word? Dit is geensins logies om te sê "haat die sonde en nie die sondaar" nie. Dit het geen waarde om so te haat nie. Intendeel, sulke haat is geen haat nie, maar hoogstens 'n afkeurende opmerking. As die sonde van die sondaar losgemaak word, ontstaan die vraag: is daar nog enigsins sondaars? En nog erger, is daar nog skuld en blaam wat verantwoord moet word?

Set van satan

Hierdie leuen (om net die sonde te haat) is in wese anti-Christus gesind. Dit is 'n fyn set van die satan. As die sonde gehaat moet word, is dit ook die sonde se skuld en is die een wat dit pleeg, eintlik onskuldig. Is die huidige samelewing se probleem nie juis dat daar net sonde en nie meer sondaars is nie? Gevolglik word die redding van Christus vir sondaars nie opgesoek nie, want niemand is meer werklik skuldig nie. By 'n onlangse optog van bendeledede wat teen die optrede van die sogenaamde PAGAD betoog het, was een van die slagspreuke van die bendeleiers: "PAGAD val die sisteem aan en nie die slagoffers nie".

Landsprobleme

As sonde en sondaar so netjies geskei word, kan daar nog van sondaars gepraat word? Nee. en dit is een van die grondprobleme van die land. Daar word met hierdie leuen gepoog om God uit die prentjie te haal. Daar hoef nie meer as sondaar voor God om vergifnis gesmeek te word nie, maar die sonde (selfs soos wat die wêreld dit interpreteer) moet bestry en gehaat word.

Ken ons nog sondaars?

Dit is egter hoegenaamd geen oplossing om net DIE SONDE te bestry en te haat nie, dit is om wind met die hand te vang. Ken Suid-Afrika nog 'n sondaar as ons een sien? Ons soek sonde en daar word duisende redes en oplossings daarvoor aan die hand gedoen. Om 'n paar voorbeelde te noem:

- Hoe word die afgod "Geluk" nie in groter getalle aanbid met die uitbraak van dobbelary nie. Nie alleen word dobbelary nie meer as sonde gesien nie, wat staan nog om te erken dat dit sondaars is wat dobbel.
- Hoe irriterend is dit nie om nog 'n politikus te hoor wat "oorlog teen MISDAAD" verklaar het nie. Maar dis om vlakhase te voet te jaag. Die misdaad kan nie beskuldig word nie
- dis die MISDADIGER wat in sy hart teen God oortree en sy wette onder sy voete vertrap. Dis die sondaar wat voor Christus gestel moet word, waar die sondaar vryspraak uit genade ontvang, of by verharding wraak van God ontvang oor die sondaar se sondedade.
- Hoe kir en koer die pers nie oor die verhoudings wat staatsmanne tans het nie. Maar nêrens word die woord egbreker of hoereerder gehoor nie.
- So het die land nie 'n "dwelmprobleem" nie, ons het 'n dwelmmhandelaar-probleem. Ongelukkig ken die menseregters geen sondaars meer nie, hulle ken net die sonde, en ook net dié wat hulle wil opnoem.
- Waarom is dit so dat ons sien dat die wetsoortreder se "regte" meer weeg as selfs die slagoffer se lewe? Dit is omdat ons land se mense nou begin glo dat jy die sondaar moet liefhê, maar sy sonde moet haat. Dis ook die onderliggende rede waarom die doodstraf wederregtelik afgeskaf is.

Sataniese liefde

Al hierdie sake wortel in die bogenoemde leuen. Hierdie leuen is niks anders as 'n sataniese liefde vir wetsoortreding teen God nie. Ons land het nie 'n rasseprobleem, of 'n probleem met ons verlede, of 'n ekonomiese probleem nie - ons probleem is dat ons die waarheid verlaat het op hierdie punt. Ons weet nie meer wat dit is om ons naaste waarlik lief te hê nie. Ons het God se definisie van wat 'n sondaar is, vergeet. Ons weet nie meer wie sondaars is nie. Ons dink dis genoegsaam om sonde te haat, maar ondertussen neem die haat en opstand van die bevolking, die mense, teen God toe.

Kerke sit vasgevang

Dit alles kon nog afgeskryf word as komende uit "die wêreld". Maar die treurige is dat kerke, teoloë en lidmate, merendeels vasgevang sit in hierdie leuen. Wat gaan die gevolg wees vir die kerk as hierdie leuen nie besweer word nie? Net een ding: die tug gaan 'n stadige dood sterf. God het die tug in sy kerk beveel om sondaars te vermaan en na Hom terug te bring - nie DIE SONDE nie. Die vraag is heel eenvoudig: kan 'n mens sonde van die nagmaalstafel afhou of sondaars wat weier om te bekeer? Dis tog duidelik - ons moet verharde sondaars afhou. Indien ons net die sonde wil haat en die sondaar wil liefhê, gaan kerke ontbind omdat die tug gruwelik versaak word.

Soos jouself

Word hier nou 'n teologie van haat verkondig? Geensins. God beveel ons om ons naaste lief te hê - soos onself. Dit beteken nie ons moet ons liefde vir onself dupliseer op ander nie. God beveel ons om, soos ons self deur Christus liefgehad is toe Hy vir ons gesterf het, so moet ons ook ons naaste liefhê. Hierdie liefde kan en mag nie losgemaak word van God se heiligheid nie. Iemand

word gered as hy tot bekering kom van sondes, as hy erken hy is 'n sondaar wat Christus nodig het. Slegs so, soos Christus sy kerk liefhet, so kan en moet ons mekaar en ons naaste liefhê.

Christus die maatstaf

Christus se liefdesoptrede is die maatstaf van wat liefde is. Dieselfde Christus wat ook as Regter van die goddelose sal optree. Liefde en haat is dus geen teenoorgesteldes nie. Mens kry Goddelike liefde en haat en sataniese liefde en haat. Dit is onjuis om te dink enige liefde Goddelik is en alle haat verkeerd is.

Kerk bedreig

Ons moet ons naaste liefhê: dit beteken ook om geensins toe te gee aan druk om die redes wat sondaars vir hul sondes opdis, te aanvaar nie. Die Godsvyande moet gehaat word, uit liefde vir God. Die naasteliefde sluit nie haat uit nie. Aan sondaars moet Christus verkondig word, Christus as Verlosser en Regter. Solank as wat daar geen bekering van die Godsvyande is nie, moet die skeidslyn tussen kerk en wêreld duidelik blyk. Hierdie leuen om net die sonde te haat, bedreig die kerk se uniekheid.

God se optrede teenoor die kerk verskil van sy optrede teenoor die wêreld. Christus het nie die wêreld lief nie, Hy bid nie eens vir hulle nie. God is langsaam met sy oordeel oor sy vyande ter wille van die uitverkorenes wat nog onder hulle tot bekering moet kom - God gee bekeringstyd. Dit is liefde. God is egter ook langsaam met sy oordeel oor die goddeloses ter wille daarvan dat die verwerptes die maat van hulle sonde vol moet maak. Dit is haat. God veroordeel verwerpte sondaars tot die hel, nie net hulle sonde nie, maar juis vanweë die sonde.

God is liefde, en as sy liefde in Christus Jesus in sy gesig terug geslinger word, is daardie selfde liefde sy haat. Haat en liefde is nie opponerende gelyke groothede nie, maar konkurrent, gelyklopende optrede.

Liefdesoptrede tot God behels hatige optrede teenoor satan. Niemand kan twee here dien nie, jy sal die een haat en die ander aanhang.

Onderdeel

Die kerk het nie die reg om eiegeregtig sondaars lief te hê en om net die sonde te haat nie. Wat dan van die sondaars wat vir God haat? Aan wie se kant skaar die kerk hom - God se kant of die wêreld s'n? Na watter kant dring die heiligheid van God ons? Die kerk is God se eiendom. Hy bepaal wat liefde en wat haat is. Weet ons enigsins wat die verskil is? Weet ons hoe eenders liefde en haat is - dat haat 'n onderdeel van vurige liefde is?

Staak God-lose liefde

Dis tyd dat die kerk sy goddelose liefde tot sondaars staak. En ons begin deur die leuen, om net die sonde te haat, dood te maak deur die Gees van Christus. Dit is egter ook tyd dat die kerk liefdevol begin haat, want God is liefde en Hy haat die leuen en volhardende leuenaar. En die begroning hiervoor is heel eenvoudig: Want so lief het God die wêreld gehad dat Hy sy eniggebore Seun gegee het, SODAT ELKEEN WAT IN HOM GLO, nie verlore mag gaan nie, maar die ewige lewe kan hê.

ALA. Buys

© by skrywer - 2009
www.christelikebiblioteek.co.za